

Zkoušení cihlářských zemin

STANOVENÍ NÁCHYLNOSTI KE TVORBĚ VÝKVĚTU

ČSN 72 1565 část 13

Определение предрасположенности к образованию выцветов

Determination of the efflorescences inclination

Tato norma platí pro stanovení náchylnosti cihlářských zemin a výrobních směsí ke tvorbě výkvětů. Navazuje na ČSN 72 1564.

Názvosloví

1. Výkvěty - soli vykrystalované na povrchu vypáleného střepe způsobující jeho nežádoucí zabarvení případně barevné skvrny.
2. Náchylnost ke tvorbě výkvětů - nežádoucí vlastnost pálených cihlářských zemin tvořit výkvěty.

Podstata zkoušky

3. Podstatou zkoušky je rozpuštění solí obsažených ve vypálených zkušebních tělískách ve vodě, doprava vzniklých roztoků na povrch, nahromadění výkvětů na jejich povrchu a popis jejich intenzity, polohy a zabarvení.

Zkušební přístroje a pomůcky

4. Laboratorní sušárna s regulací teploty do $110\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ Exsikátor s vysoušečí náplní (např. silikagel) Destilovaná voda podle ČSN 68 4063

Misky s rovným dnem a roštem

Postup zkoušky

5. Náchylnost ke tvorbě výkvětů se stanoví nejméně na dvou zkušebních tělískách vytvořených, vysušených a vypálených podle ČSN 72 1565 část 4. Pro zkoušku lze použít cihelky nebo poloviční úlomky trámečků.
6. Zkušební tělísko se postaví do misky na rošt tak, aby stálo na své nejmenší ploše. Úlomky mají být postaveny na lomové ploše. Miska se naplní destilovanou vodou do takové výše, aby její hladina byla asi 10 mm nad spodní hranou zkušebního tělíska. V případě, že voda při vzlínání ve zkušebním tělísku nedosáhne jeho horní plochy, je nutno výšku zkušebního tělíska zmenšit.

Nahrazuje: viz ČSN 72 1564 z 20. 8. 1985

Účinnost od: 1. 10. 1986

30827